



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Dalilou Marečkovou v právní věci žalobce **V. M.**, bytem, zastoupen Mgr. Martinem Matuševským, advokátem se sídlem Husovo nám. 82, 266 01 Beroun, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje** se sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2013, č. j. 012815/2013/KUSK/DOP-Urb, o přestupku,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Soudem ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Martinu Matuševskému se přiznává odměna ve výši 3.400,- Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze do 30 dnů po právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce včas podanou žalobou brojí proti shora uvedenému rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Kladna, odboru správního, oddělení přestupkového řízení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 4. 2012, č. j. DP/853/12/P-KR, kterým byl žalobce uznán vinným z porušení ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, jehož skutkovou podstatu naplnil

tím, že dne 24. 2. 2012 ve 14:05 hodin v ulici M. M. v Kladně řídil motorové vozidlo tovární značky Ford Mondeo, státní poznávací značky x, ačkoli nebyl držitelem řidičského oprávnění. Za naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. zákona o silničním provozu, mu byla uložena pokuta ve výši 30.000,- Kč a podle ustanovení § 125c odst. 5 zákona o provozu mu byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Současně mu byla podle § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů uložena povinnost nahradit náklady řízení v částce 1.000,- Kč.

Žalobce předně namítá, že řídil bez potřebného řidičského oprávnění v důsledku závady na vozidle. Dále uvádí, že svým jednáním nezpůsobil žádnou škodu a pokládá trest, vzhledem ke své finanční situaci, za nepřiměřený. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i prvoinstanční rozhodnutí správního orgánu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě poukázal na skutečnost, že žalobci byly uděleny pokuta i zákaz činnosti při spodní hranici zákonné sazby. Dále uvedl, že žalobce byl již v minulosti trestně stíhán pro řízení bez platného řidičského oprávnění a navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud v Praze zjistil ze správního spisu následující skutečnosti:

Dne 24. 2. 2012 bylo vozidlo řízené žalobcem zastaveno hlídkou Policie ČR v Kladně, v ulici M. M.. Při kontrole bylo zjištěno, že žalobce nedisponuje platným řidičským oprávněním. Dne 5. 3. 2012 oznámila Policie ČR správnímu orgánu I. stupně podezření ze spáchání přestupku žalobcem.

Dne 4. 4. 2012 se konalo ústní jednání ve věci za přítomnosti žalobce. Žalobce uvedl, že si je vědom porušení zákona, čehož lituje. K věci dále uvedl, že vozidlo původně řídila manželka, ale poté, co kvůli závadě na vozidle zastavili, se rozhodl dojet s ním do nedalekého servisu k opravě.

Dne 4. 4. 2012 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, ve kterém shledal žalobce vinným z porušení ustanovení § 3 odst. 3 zákona o silničním provozu, jehož skutkovou podstatu naplnil tím, že dne 24. 2. 2012 v 14:05 hodin v ulici M. M. v Kladně řídil motorové vozidlo tovární značky Ford Mondeo, státní poznávací značky x, ačkoli nebyl držitelem řidičského oprávnění. Za naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. zákona o silničním provozu, mu byla uložena pokuta ve výši 30.000,- Kč a podle ustanovení § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu mu byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Současně mu byla podle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích uložena povinnost nahradit náklady řízení v částce 1.000,- Kč.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce dne 4. 4. 2012 odvolání (které doplnil dne 12. 4. 2012), ve kterém uvedl, že vzhledem ke své tíživé finanční situaci je nemožné, aby uloženou pokutu zaplatil. Toto odvolání žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 29. 1. 2013 zamítl. V odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že pokuta byla žalobci udělena při dolní hranici stanoveného rozpětí.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [viz § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobce argumentuje tím, že jemu uložená pokuta je nepřiměřená vzhledem k nízké závažnosti jeho jednání (řídil jen krátký úsek, nezpůsobil žádnou škodu). Tomuto argumentu však soud nepřisvědčil. Za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu lze podle ust. § 125c odst. 4 písm. a) téhož zákona uložit pokutu v rozmezí od 25.000,- Kč až do 50.000,- Kč. Správní orgán I. stupně žalobci uložil pokutu ve výši 30.000,- Kč, tedy při dolní hranici výše uvedené sazby; svůj závěr řádně odůvodnil a podle názoru soudu nikterak nepochybil. Na okraj soud konstatuje, že správní orgán I. stupně byl k žalobci ještě poměrně benevolentní vzhledem k předchozímu odsouzení žalobce pro trestný čin podle ust. § 180d zákona č. 140/1961 Sb. trestního zákona (řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění). Z tohoto pohledu není pochyb o tom, že uložená sankce není nepřiměřená. Pokud se týká otázky zákazu činnosti, pak soud uzavírá, že zákaz činnosti byl žalobci uložen dokonce v nejkratší možné výměře, kterou ust. § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu umožňuje, a již proto nemůže být nepřiměřeně vysokým.

S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalovaný postupoval v souladu s platnými předpisy, napadené rozhodnutí a předchozí rozhodnutí správního orgánu I. stupně jsou dostatečně odůvodněny, uložená sankce není nepřiměřená, a již proto nelze napadené rozhodnutí označit jako nezákonné. Soud tak neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Ve výroku pod bodem III. soud přiznal ustanovenému advokátovi odměnu ve výši 3.400,- Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta ve výši 3.100,- Kč za jeden úkon právní služby po 3.100,- Kč [převzetí a příprava zastoupení – § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů] a z paušální částky jako náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Odměna bude ustanovenému advokátovi vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze v přiměřené (soudem stanovené) lhůtě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední

den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 2. března 2015

JUDr. Dalila Marečková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost:
Božena Kouřimová